

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **V.J.Rott s.r.o.**, se sídlem Malé náměstí 142/3, Praha 1, zast. JUDr. Taťanou Kafkovou, advokátkou se sídlem Široká 25/6, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, za účasti: **Městská část Praha 1**, se sídlem Vodičkova 681/18, Praha 1, zast. Mgr. Robertem Tschöplem, advokátem se sídlem Pod Křížkem 428/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2023, č. j. MHMP 2519593/2023, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 3. 2025, č. j. 8 A 7/2024-102, o námitce podjatosti vznesené osobou zúčastněnou na řízení proti všem soudcům 10. senátu Nejvyššího správního soudu ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 As 89/2025,

t a k t o :

Soudci 10. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Vojtěch Šimíček, Mgr. Ondřej Mrákota a Mgr. Michaela Bejčková **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 As 89/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně obdržela společné povolení pro stavbu, proti kterému podala Městská část Praha 1 jako OZNŘ odvolání. Žalovaný v návaznosti na něj povolení zrušil a vrátil věc stavebnímu úřadu. Ten řízení zastavil. Žalobkyně podala odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Žalobkyně se následně domáhala žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného. Městský soud žalobu zamítl.

[2] Žalobkyně brojila proti rozsudku městského soudu kasační stížností k Nejvyššímu správnímu soudu. NSS zrušil rozsudkem ze dne 6. 12. 2024, č. j. 10 As 195/2024-33, rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že městský soud opomenul procesní postavení Městské části Praha 1 jako OZNŘ a že nesprávně posoudil právní otázku včasnosti odvolání městské části proti rozhodnutí o udělení stavebního povolení.

[3] Městský soud vydal v návaznosti na rozsudek NSS v záhlaví uvedený rozsudek, jímž zrušil shora uvedené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podala Městská část Praha 1 (dále „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[4] Poté, co se stěžovatelka dozvěděla, že věc byla přidělena k rozhodování 10. senátu NSS, vznesla námitku podjatosti vůči všem jeho členům. Namítá, že všichni soudci daného senátu jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci. Rozhodovali totiž o předchozí kasační stížnosti žalobkyně ve stávající věci, přičemž v ní již formulovali svůj právní názor na dotčené otázky a lze tak pochybovat o jejich nestrannosti. Dále se 10. senát vyjadřoval dehonestujícím způsobem o Mgr. B., pověřeném zástupci stěžovatelky, což svědčí o zjevně nepřátelském vztahu k němu. Desátý senát ve svém rozsudku uvedl, že „Mgr. B. skutečně manipuloval s datem doručení jiné písemnosti,“ „toto zjištění potvrzuje nestandardní postup při doručování písemností Mgr. B.“ a „tento krok má podle NSS opět náznak účelovosti, jelikož oznámení bylo vydáno den poté, co starosta obce podal (podle závěrů NSS již opožděně) odvolání ... Lze tedy uvažovat [nad] tím, zda skutečným důvodem pro změnu data v doložce právní moci bylo (opožděně) podání odvolání starostou městské části, nicméně tyto spekulace mu nepřísluší.“ V neposlední řadě stěžovatelka poukazuje na odchylku 10. senátu od předchozí judikatury bez postoupení věci rozšířenému senátu.

[5] Dotčení soudci uvedli ve svém vyjádření k námitce podjatosti, že se necítí být podjatými. Nemají žádný poměr k věci, k účastníkům ani k jejich zástupcům. Rozhodování o předchozí kasační stížnosti ve stejné věci podle nich podjatost nezakládá. Výroky týkající se Mgr. B. nepovažují za dehonestující, odpovídají podle nich obsahu správního spisu. K odchylce od dřívějšího právního názoru NSS se případně vyjádří až v rámci rozhodnutí o kasační stížnosti.

[6] Námitka podjatosti není důvodná.

[7] Dle § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech* (zvýraznění přidáno NSS).

[8] Pojem „předchozí soudní řízení“ ve smyslu § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s. je třeba vykládat instančně. Podjatost soudce z důvodu podílu na předchozím soudním řízení je dána tím, že soudce rozhodoval (přezkoumával rozhodnutí) o totožné věci na různých stupních soudního řízení (např. usnesení NSS ze dne 8. 2. 2022, č. j. Nao 243/2021-111, bod 19 a judikatura tam citovaná). Takovou situaci řeší i usnesení NSS ze dne 2. 9. 2004, č. j. Nao 13/2004-54, na které odkazuje stěžovatelka a které se týká rozhodování soudkyně v téže věci jak u krajského soudu, tak následně u NSS.

[9] Stávající situace je zcela odlišná. Členové 10. senátu NSS budou sice o věci rozhodovat opakovaně, ale stále v rámci jednoho stupně. Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. nevylučuje takové opětovné rozhodování téhož senátu NSS o nové kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 2. 11. 2023, č. j. Nao 168/2023-50, bod 6). Stěžovatelka se proto mýlí, má-li za to, že se soudci 10. senátu NSS podíleli ve smyslu výše citovaného ustanovení na projednání a rozhodování věci v předchozím soudním řízení.

[10] Stěžovatelka dále spatřuje důvod podjatosti v odůvodnění výše uvedeného rozsudku 10. senátu. Nejvyšší správní soud podotýká, že dotčení soudci své závěry odůvodnili

pokračování

a založili je na obsahu správního spisu (usnesení NSS ze dne 31. 5. 2018, č. j. Nao 324/2017-58, bod 13). Namítané výroky nejsou „kritickým vyjadřováním se k účastníkům řízení“, nýbrž korektním popisem a hodnocením jednání Mgr. B. Taková argumentace nemůže být důvodem pro jejich vyloučení, neboť představuje postup v řízení o projednávané věci ve smyslu § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s.

[11] Stejně tak i případné odchýlení se od dříve vyjádřeného právního názoru bez postoupení věci rozšířenému senátu je třeba považovat za okolnost, která spočívá v postupu soudců v řízení o projednávané věci. Závěr o podjatosti tedy nelze podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. postavit ani na této stěžovatelčině námitce.

[12] Ve světle výše uvedeného rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudci 10. senátu NSS JUDr. Vojtěch Šimíček, Mgr. Ondřej Mrákota a Mgr. Michaela Bejčková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu